

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116216890
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116216890.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: PHVH SOLUTIONS, s.r.o., Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 631 841, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova ul. č. 14, Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19. októbra 2017, č. k.: 13C/192/2016 - 129, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v druhom a treťom výroku **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:
„Súd konanie v časti žalobného návrhu žalobcu, ktorý presahuje uplatnený úrok z omeškania nad 5 % **z a s t a v u j e** .
Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .
Žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 12. 09. 2016 sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Tvrdil, že dňa 03. 08. 2006 uzatvoril ako objednávateľ Zmluvu o dielo č. 008/2006 s M. I. ROBERT - RICHAR COMPANY, s miestom podnikania Párnica č. 80, IČO: 40 976 262, ktorý vystupoval ako zhotoviteľ. Tento zhotoviteľ si uplatnil voči žalobcovi v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 61Cb/121/2009 nárok na zaplatenie sumy vo výške 22 708,04 Eur s príslušenstvom, kedy táto pohľadávka mu mala vzniknúť titulom vykonania prác na základe zmluvy o dielo. Toto konanie bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09. 11. 2009 pod č. k. 61Cb/121/2009-76 zastavené. Následne malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25. 02. 2010, ktorou pôvodný zhotoviteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalobcovi. Žalobca o tejto zmluve tvrdil, že táto je absolútne neplatná v zmysle ustanovení zmluvy o dielo a tak isto v zmysle § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka. Tento subjekt si v konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012, uplatnil túto pohľadávku voči žalobcovi. Žalobca tvrdil, že uvedené rozhodnutie, rozsudok zo dňa 08. 03. 2013, mu nebol doručený. Tak isto mu nebol doručený predvolanie na súdne pojednávanie, pretože súd postupoval na základe takzvanej fikcie doručenia v zmysle § 48 ods.2 vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 17. 07. 2013 oprávnený

z rozsudku pod sp. zn. 60Cb/125/2012 podal návrh na výkon exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013. Okresný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora a konanie vedené pod sp. zn. 2Er/2156/2013. Voči exekúcii námietky dňa 30. 08. 2013, avšak tieto boli zamietnuté. Dňa 10. 04. 2014 vydal súdny exekútor exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Žalobca dňa 29. 10. 2014 podal návrh na zastavenie exekúcie, kedy znova poukázal na to, že exekúcia, ktorá je vedená na základe exekučného titulu, ktorý sa nikdy nestal vykonateľným, pretože bol vydaný na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Okresný súd Banská Bystrica dňa 04. 09. 2015 návrh žalobcu na zastavenie exekúcie zamietol a odvolanie, ktoré voči tomuto uzneseniu žalobca podal, bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 06. 2016 pod sp. zn. 12CoE/120/2015. Tvrdil, že uvádzal, že mu vznikla majetková ujma pozostávajúca zo sumy 26 459,82 Eur spolu s príslušenstvom.

3. Žalovaná namietala, že žalobca v žalobe jednoznačne nešpecifikuje právny titul, pričom požaduje náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, pričom žalobca nesprávne zlučuje dva možné tituly na uplatnenie si nároku na náhradu škody. Žalovaná vyslovila domnienku, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/125/2012 a rozhodnutím, ktoré žalobca považuje za nezákonné je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013. Zdôraznila, že ohľadne nesprávného úradného postupu nie je možné za takýto považovať taký postup súdu, kedy rozhodujúcu otázku v rámci konania posúdi nesprávne a ide zrejme o podstatnú vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu preto namietané konanie nie je možné kvalifikovať ako nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 514/2003. Žalobca v danom prípade teda nedisponuje titulom nároku na náhradu škody, pretože nesprávny úradný postup v konaní Okresného súdu Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 60Cb/125/2012 nie je preukázaný. Taktiež nebolo preukázané vydanie nezákonného rozhodnutia, pretože v zmysle platnej právnej úpravy právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená musí byť zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Takéto atribúty rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 60Cb/125/2012-147 zo dňa 08. 03. 2013 nespĺňa, pretože sa nejedná o nezákonné rozhodnutie, pričom toto rozhodnutie nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Zároveň z uvedeného konania vyplýva, že žalobca nepodal proti predmetnému rozsudku riadny opravný prostriedok teda odvolanie. Bez podaného odvolania nie je možné tvrdiť, že žalobca použil všetky dostupné prostriedky na odvrátenie dôsledkov, ktoré mal vyššie špecifikovaný rozsudok a teda nie je možné dožadovať sa priznania nároku na náhradu škody pokiaľ nie je stanovená podmienka ustanovená v § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. a teda nárok žalobcu nie je preukázaný, keďže žalobca nedisponuje titulom pre nárok na náhradu škody.

4. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že nárok nie je daný a žalobu zamietol, keď neboli preukázané podmienky pre priznanie uplatňovaného nároku. Okrem iného mal tiež preukázané z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 3. 4. 2017, č. k. 63Cb/177/2014 - 258, že súd návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti rozsudku zo dňa 8. 3. 2013, č. k. 60Cb/125/2012 - 147 zamietol. Vec právne posúdil v zmysle § 3 ods. 1 písm. a), písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.. Mal preukázané, že Okresným súdom Banská Bystrica bol vydaný tvrdený rozsudok, ktorý žalobca namieta, ako aj to, že bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Návrh na povolenie obnovy konania bol zamietnutý. Súd neprijal argumentáciu žalobcu, keď namietal nesprávny úradný postup z dôvodu, že neprihliadal ex offo na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá mala spočívať v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, že mu nebolo doručené predvolanie na pojednávanie a ani rozsudok. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. mája 2011 sp. zn. 6 Cdo/115/2010 ustálil, že za nesprávny úradný postup nemožno považovať také pochybenia či nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne alebo nemalo byť ani vydané. Súd skonštatoval, že žalobca nepreukázal, že by v konaní bolo vydané nezákonné rozhodnutie, pretože namietané rozhodnutie okresného súdu nebolo zrušené pre nezákonnosť alebo pre nezákonnosť nebolo zmenené. Žalobca nepreukázal splnenie prvého atribútu pre prípadné úspešné priznanie nároku na náhradu škody, a to nezákonné rozhodnutie a ani nesprávny úradný postup. Okrem toho dospel k záveru, že absentuje nielen prvá podmienka vyššie uvedená, ale aj vznik škody, pretože žalobca nejakým spôsobom nepreukázal vznik škody, obmedzil sa len na preukázanie rozsudku, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie peňažnej sumy. Súd nemal tak preukázané, aká škoda a v akom rozsahu žalobcovi vznikla. Taktiež nebola preukázaná príčinná súvislosť. Súd zároveň rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku sa odvolal žalobca, a to proti druhému a tretiemu výroku. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h), nesprávny procesný postup, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) ako aj, že na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) a písm. f) CSP.

6. Namietal, že súd nepostupoval podľa § 183 ods. 2 CSP, keď si nesplnil zákonnú povinnosť a strany sporu neoboznámil na prvom pojednávaní s tým, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré naopak za nesporné a ihneď po prednesoch strán ukončil uznesením dokazovanie a pristúpil k vyhláseniu rozsudku. Podľa jeho názoru súd porušil kontradiktórnosť konania, keďže vynechal obligatórnu časť konania, nakoľko obligatórne neurčil sporné a nesporné skutkové tvrdenia strán a nevymedzil predmet dokazovania, ktorý má zásadný význam pre ďalší postup strán v konaní, čím došlo k porušeniu predvídateľnosti a transparentnosti konania. Týmto došlo k porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý súdny proces. Žalobcovi nebola v konaní zabezpečená rovnosť zbraní, dodržané právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami zo strany súdu, jeho právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k obsahu, rovnako ako aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Zdôraznil, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s dôvodmi a následkami svojho odklonu, súd postupoval v zmysle ustanovení pôvodne účinného platného O. s. p..

7. Taktiež namietal, že rozhodnutie trpí vadami skutkovými z dôvodu nesprávne vytvoreného skutkového základu rozhodujúceho pre meritórne rozhodnutie. V tomto prípade žalobcovi nebol riadne doručený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 8. 3. 2013, sp. zn. 60Cb/125/2012 - 147, nemal o tomto konaní žiadnu vedomosť, nebol mu doručený návrh na začatie konania, ani predvolanie na súdne pojednávanie, preto v tomto pôvodnom konaní nemohol vykonať žiaden úkon v rámci obrany. V tomto konaní súd pochybil, nakoľko neprihliadol na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, preto nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu akýkoľvek práv vyplývajúci zo zmluvy o dielo. Toto pochybenie súdu predstavuje celkom zrejmy nesprávny úradný postup súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol ex offo na absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalobca nemal a ani nemá vedomosť o skutočnostiach, na podklade ktorých mal súd za to, že sú naplnené podmienky na postup podľa ustanovenia § 48 ods. 2 O. s. p.. Vyjadril názor vo vzťahu k odôvodneniu súdu prvej inštancie v bode 37, že v napádanom konaní mal súd ex offo prihliadať na absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok a nepokračovať v konaní so subjektom, ktorý nemal aktívnu vecnú legitimáciu. Zároveň poukázal na to, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a obširne popísal súvisiace skutkové údaje vo vzťahu k tomuto konaniu. Pritom namietal, že v tom čase taktiež nedisponoval rozsudkom.

8. Podľa jeho názoru žalobcom pertraktované porušenie subjektívne tvrdeného práva je nevyhnutné považovať za nesprávny úradný postup podľa ust. § 9 zákona č. 514/2004 Z. z.. V tomto prípade primárny bol nesprávny úradný postup, ktorý tak následne vyústil do nezákonného rozhodnutia. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 8. 3. 2013 došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu k nezákonnému zásahu do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Opakovanie poukázal na pochybnosti pri aplikácii tzv. fikcie doručenia podľa § 48 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. zo strany Okresného súdu Banská Bystrica. Doteraz nie sú mu známe okolnosti uplatnenia fikcie doručenia. Na adrese sídla uvedeného v obchodnom registri sídli doteraz, riadne preberá poštu, tak ako tomu bolo aj v období súdneho konania vedeného pod sp. zn. 61Cb/121/2009. Nie je mu teda zrejmé, z akého dôvodu sa do jeho dispozičnej sféry nedostali písomnosti zasielané zo strany súdu. Vzhľadom na to, že nedoručenie rozhodnutia zo strany súdu žalobcovi žalobca nemá ako preukázať, nie je mu umožnené súdu predložiť tzv. negatívny dôkaz, preto podal návrh na obnovu konania, vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/177/2004, ktorý bol rozsudkom č. k. 63Cb/177/2014 - 258 zamietnutý a následne rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. 10. 2017 potvrdený. Poukázal na to, že k zamietnutiu návrhu na obnovu konania došlo výlučne v dôsledku tvrdeného oneskoreného podania. So záverom súdu o oneskorenom podaní žaloby na obnovu konania sa nestotožnil.

9. Pretože žalobcovi nebol rozsudok doručený, nebolo mu umožnené podať ani mimoriadny opravný prostriedok, ktorého výsledkom by bolo celkom zrejme zastavenie konania pre nedostatok procesnej podmienky, ktorá predstavuje neodstrániteľnú vadu konania. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že napádané rozhodnutie nespĺňa základné atribúty nezákonného rozhodnutia, nakoľko do dnešného dňa nebolo rozhodnutie pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Žalobcovi nebolo umožnené podať riadny opravný prostriedok - odvolanie, nakoľko nielenže nebol poučený o možnosti jeho podania, ale rozhodnutie, ktoré ním mal napadnúť, sa mu do dispozičnej sféry nedostalo.

10. Podmienkou priznania odškodnenia podľa ustanovenia § 5 zákona je, že rozhodnutie, ktorým mal byť porušený zákon, nadobudlo právoplatnosť. Ide najmä o rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po tom, čo účastník konania podal proti prvostupňovému konaniu odvolanie. Zo zásady, že poškodený využil možnosť podania opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu, pripúšťa zákon výnimku v prípadoch hodných osobitného zreteľa (ods. 2). Zo zákona explicitne nevyplýva, kedy pôjde o prípady hodné osobitného zreteľa. Je na úvahe súdu, aby v každom konkrétnom prípade vyvodil a zdôvodnil, či na strane poškodeného objektívne existujú dôvody, že sa nebude vyžadovať podanie riadneho opravného prostriedku. Ide o prípady, keď nepriaznivá situácia na strane poškodeného spočíva v zlej finančnej situácii, zlom zdravotnom stave a pod. znemožnila poškodenému podať opravný prostriedok, čo vzhľadom na vydané rozhodnutie predstavuje voči nemu neprímeranú tvrdosť. Okrem toho môže ísť o situáciu, keď účastník konania sa riadil nesprávnym poučením súdu o možnosti podať opravný prostriedok.

11. Vo vzťahu k vzniknutej škode poukázal na to, že táto je vo výške, ktorú Okresný súd Banská Bystrica nesprávnym úradným postupom priznal aktívne vecne nelegitimovanej strane sporu rozsudkom zo dňa 8. 3. 2013.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že ani jeden z dôvodov, ktoré žalobca uplatňuje vo svojom odvolaní, nie je dôvodný, pretože vychádza zo subjektívnych predstáv výkladu práva žalobcu bez akéhokoľvek posúdenia vo vzťahu k uplatňovanému nároku, pričom svoj nárok odvodzuje z takých skutkových a právnych záverov, ktoré okresný súd dostatočne vo svojom odôvodnení vyargumentoval. Okresný súd vo svojom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlil, prečo nárok žalobcu nie je dôvodný, náležite zistil skutkový stav, ktorý je potrebný pre posúdenie uplatňovaného nároku, na základe takto zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové zistenia a tieto správne podradil pod príslušné právne normy, ktoré aj správne vyložil a presvedčivo odôvodnil. Žalobca v odôvodnení odvolania zotrval na svojej argumentácii, ktorá tvorila základ jeho žaloby, vyslovil nesúhlas s správnym posúdením súdu prvej inštancie, neposkytol odvolaciemu súdu tak závažný argument, ktorý by spochybnil závery a správnosť tohto rozhodnutia.

16. K námietke vo vzťahu k aplikácii § 183 ods. 2 CSP odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že z obsahu zápisnice o pojednávaní tento postup explicitne nevyplýva, avšak tento procesný nedostatok neznamená v konečnom dôsledku povinnosť odvolaciemu súdu zrušiť takéto rozhodnutie, ak rozhodnutie je vecne správne a boli dodržané všetky práva žalobcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že opomenutie aplikácie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP vydaním rozhodnutia vo veci samej sa konvaliduje. V rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie svoje názory oznámil a tým zhojil tento procesný nedostatok a prípadné odňatie práva na spravodlivý súdny proces stranám sporu. Odvolací súd tento odvolací dôvod nepovažuje za akceptovateľný, nepovažoval za potrebné napadnutý rozsudok z tohto dôvodu zrušiť. Žalobcovi pri prejednaní jeho žaloby žiadnym spôsobom neboli porušené práva, pretože, ako vyplýva z obsahu spisu, mal poskytnutý dostatočný priestor na svoju argumentáciu, navrhovanie dôkazov, ktoré boli riadne vykonané. Žalobca nenamietal, že súd nevykonal dokazovanie, ktoré navrhoval. Treba zdôrazniť, že v záverečnej reči žalobca nemal žiadne iné návrhy na dokazovanie. Potom nie je argumentačne udržateľné jeho protichodné tvrdenie, že nemohol navrhovať dôkazy.

17. Namietaný postup žalobcom by viedol k prílišnému formalizmu, bolo by na porušenie tohto ustanovenia možné prihladiť predovšetkým vtedy, ak by došlo k podstatnému zásahu do práv žalobcu v tomto konaní a k nesprávnemu rozhodnutiu. Žalobcovi bola zabezpečená rovnosť zbraní, pretože mohol v tomto konaní využiť všetky procesné prostriedky, súd sa v konaní vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami, pričom žalobca toto namieta, avšak v konkrétnosti neuvádza žiaden akceptovateľný argument. Žalobcovi nebolo odňaté právo navrhovať dôkazy ani vyjadrovať sa k ich obsahu. Pokiaľ namieta právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, v konkrétnosti neuvádza, v čom táto vada má spočívať, keď odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie považuje za dostatočne zrozumiteľne odôvodnené, pretože sa zaoberá podstatnými skutkovými zisteniami a právnym posúdením. O správnosti týchto záverov svedčí aj rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 11. júna 2018, II. ÚS 366/2018-9, ktorý obdobnú námietku nepovažoval za dôvodnú a sťažnosť obchodnej spoločnosti

odmietol ako neopodstatnenú. Ústavný súd v nedodržaní postupu podľa § 181 ods. 2 CSP nevidel porušenie ústavných práv, keď zdôraznil, že v napadnutom rozhodnutí boli vysvetlené všetky skutkové a právne okolnosti, ako sa súdy vysporiadali s argumentami, ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam. 18. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania nie je posúdenie skutočností, ktoré súdu rozhodujúcemu v tejto veci neprináležia. Súd zrozumiteľne a jednoznačne uviedol, že neboli splnené žiadne z predpokladov pre priznanie uplatňovaného nároku, zrozumiteľne vysvetlil, kedy by bolo možné rozhodnutie považovať za nezákonné ako aj to, kedy by prišlo do úvahy nahradenie škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Predpoklady neboli jednoznačne preukázané, navyiac, žalobca nebol úspešný ani v konaní o obnove konania, čo sám v odvolaní potvrdil, keď aj odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu, ktorým jeho návrh zamietol.

19. Odvolací súd nezistil žiadnu namietanú vadu, teda, že by okresný súd vec nesprávne právne posúdil, žalobcovi nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, taktiež nedospel k záveru, že by súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ by odvolací súd dal za pravdu žalobcovi, okresný súd by musel riadne a právoplatné rozhodnutie považovať za nesprávne, avšak takáto možnosť presahuje jeho kompetencie, pretože toto rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné, nebolo zmenené ani zrušené. Žalobca v podstatnom rozsahu svojho odvolania zdôrazňuje nesprávny úradný postup ako aj nesprávne rozhodnutie, avšak neprihliada na skutočnosť, že rozhodujúci súd v tomto konaní nemohol na jeho argumenty prihliadnuť. Relevantné skutočnosti pre prisúdenie žalovaného nároku žalobca nepreukázal.

20. Okresný súd správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal ani škodu, pretože nepreukázal, dokonca ani netvrdil, že by čo i len určitú sumu, ku ktorej bol zaviazaný napádaným rozhodnutím, uhradil. V tomto smere sa v odvolaní o ničom nezmieňuje.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).